

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
végzése**

**Az ügy száma:** Pfv.V.20.325/2026/3.

**A tanács tagjai:** Dr. Puskás Péter a tanács elnöke  
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró  
Dr. Suba Ildikó bíró  
Dr. Tánczos Rita bíró  
Dr. Varga Edit bíró

**A felperes:** felperes  
cím1

**A felperes jogi képviselője:** Dr. Braun Balázs ügyvéd  
cím2

**Az alperes:** alperes  
cím3

**Az alperes jogi képviselője:** kamarai jogtanácsos  
cím3

**A per tárgya:** végrehajtás megszüntetése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** Felperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:**  
Balassagyarmati Törvényszék  
9.Pf.20.288/2025/9.

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**  
Balassagyarmati Járásbíróság  
13.P.20.149/2025/16.

**Rendelkező rész**  
A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A meg nem fizetett 65.229 (hatvanötezer-kétszázhuszonkilenc) forint felülvizsgálat engedélyezési iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

### **Az engedélyezési kérelem alapjául szolgáló tényállás**

[1] Az alperes végrehajtást kérő kérelmére Dr..... közjegyző 2024. november 18-án végrehajtási záradékot bocsátott ki felperes adóssal szemben, amelyben a teljesítési határidő utolsó napjaként 2011. augusztus 23. volt feltüntetve. A végrehajtási eljárás ...V..../2024. számon van folyamatban.

[2] A felperes és az alperes jogelődje 2016. április 12-én megállapodást kötöttek a perbeli tartozás részleges elengedéséről, valamint annak részleteiben való megfizetéséről. A 2017. május 14-én kelt – fizetési felszólítást is tartalmazó – engedményezési értesítés a felperes részére helyettes átvevő útján 2017. június 8-án szabályosan kézbesítésre került. Ezt követően az alperes 2019. február 28-án fizetési felszólítást küldött a felperesnek, amelyet a felperes 2019. március 8-án vett át. Ezek után 2023. március 2-án újabb fizetési felszólítás kiadására került sor, amely „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a felperes címéről.

### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

[3] A felperes keresetében kérte a folyamatban lévő végrehajtási eljárás megszüntetését.

[4] Álláspontja szerint a végrehajtási eljárás tárgyát képező követelés, illetve a végrehajtási jog elévült, mivel a végrehajtási záradékon a teljesítési határidő utolsó napja 2011. augusztus 23-a volt, a végrehajtási záradék kibocsátására irányuló kérelem benyújtására pedig 2024. április 26-án került sor, így megállapítható, hogy a teljesítési határidő lejárt, valamint a végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem benyújtása között 5 év eltelt úgy, hogy semmiféle végrehajtási cselekmény nem történt. Kifejtette, hiába kapott felszólító leveleket az alperestől, illetve jogelődjétől, mivel az ügyben végrehajtható határozatot hoztak, így az elévülést már csak végrehajtási cselekmény szakíthatja meg.

[5] Érvényesíteni kívánt jogként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (2) bekezdését és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (3) bekezdését jelölte meg.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, a végrehajtási záradék 2024. április 26-án történt előterjesztését megelőzően a végrehajtási jog elévüléséről nem lehet beszélni. A felperes által érvényesíteni kívánt jogként hivatkozott régi Ptk. 327. § (3) bekezdése ezen időpontot megelőzően nem alkalmazható, 2024. április 26-át követően pedig nem telt el 5 év, így a végrehajtási jog elévülése kizárt. Rámutatott, a követelés elévülésére sem került sor, tekintettel arra, hogy több követelés elévülését megszakító cselekmény is történt.

### **Az első- és másodfokú ítélet**

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a ...V..../2024. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszüntette, egyebekben a felperes keresetét elutasította.

[8] Indokolásában rámutatott, hogy a teljesítési határidő utolsó napjától, azaz 2011. augusztus 23-követően a 2016. április 12-én kelt a részletfizetési megállapodás megkötése, a 2017. május 14-én kelt engedményezési értesítés és fizetési felszólítás, a 2019. február 28-án kelt, valamint a 2023. március 2-án kelt fizetési felszólítás is megszakította az elévülést, így a követelés elévülése nem következett be. Ennek azonban nem tulajdonított jelentőséget, mert álláspontja szerint azt kellett vizsgálnia, hogy az eljárás tárgyát képező végrehajtási záradékhoz kapcsolódóan megállapítható-e a végrehajtási jog elévülése.

[9] Kifejtette, a közjegyzői okirat közvetlenül történő végrehajtásához való jogosultság nem időkorlát nélküli, arra is vonatkozik az 5 éves elévülési határidő, amelyet a perbeli esetben 2011. augusztus 23-tól kellett számítani, így a végrehajtási záradékkal való érvényesítés esetén a végrehajtási jog elévülésének kezdő időpontja 2011. augusztus 24., amelyhez képest a végrehajtási jog elévülési ideje 2016. augusztus 24. napjával eltelt. Tekintettel arra, hogy az alperes a végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelmet 2024. április 26-án nyújtotta be, a végrehajtási záradékkal történő igény érvényesítéshez kapcsolódó végrehajtási joga elévült. Az alperes tehát elveszítette azt a jogát, hogy a közjegyzői okiratba foglalt követelést közvetlenül, végrehajtási záradék útján érvényesítse, azonban az alperesnek továbbra is jogában áll peres eljárást indítania.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

[11] Rámutatott, hogy a felperes a fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott először arra, hogy a 2016. április 12-én kelt megállapodás érvénytelensége, valamint hatálytalansága folytán az elévülés megszakítására nem volt alkalmas, azonban a törvényszék a felperesnek ezt a hivatkozását a Pp. 373. § (2), illetve (3) bekezdésében foglaltak alapján nem vehette figyelembe.

[12] Rögzítette, hogy a felperes keresetében érvényesíteni kívánt jogként a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontját jelölt meg, valamint hivatkozott a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 57. § (1) bekezdésére is, amely kimondja, hogy a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el. A végrehajtási jog elévülési idejének szabályozását a Vht. tehát összekapcsolja a végrehajtandó követelés elévülési idejével, ezért az elévülés vizsgálatánál a régi Ptk. 324. § (1) bekezdésének, 325. § (1) bekezdésének, 326. § (1) bekezdésének és a 327. § (1)-(3) bekezdéseinek rendelkezései alkalmazandók.

[13] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a végrehajtási záradékkal ellátható okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések esetében a végrehajtási jog elévülése akkor kezdődik, amikor a követelés végrehajtási úton való érvényre juttatásának valamennyi feltétele bekövetkezett, vagyis a követelés teljesítési határidejének leteltét követő napon (BH2025. 63.). Hangsúlyozta, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a 9/2023. Jogegységi határozat (a továbbiakban: 9/2023 JEH) [22] bekezdésében kifejtette, hogy a jogalkotó a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésében az (1) bekezdés szerinti, az elévülést megszakító bírósági igényérvényesítés vagy azzal egy tekintet alá eső igényérvényesítést szolgáló eljárás lefolytatását követő elévülési szabályokat kívánta megfogalmazni arra az esetre, ha az elévülést megszakító eljárásban végrehajtható határozatot hoztak. A [25]-[26] bekezdésben pedig rámutatott arra, hogy a közjegyző azon eljárása, amelynek során az arra jogosult kérelmére az általa kiállított okiratot végrehajtási záradékkal látja el, nem tekinthető a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti ez elévülést megszakító eljárásnak, továbbá a közjegyző a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 112. §-a és a Vht. 23/C. §-a szerint az arra alkalmas okiratot csak záradékkal látja el, de határozatot nem hoz, eljárásának alapjául kizárólag a közjegyzői okirat szolgál. Mindezek alapján a [31] bekezdésében arra a következtetésre jutott, hogy a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésében foglalt cselekmények akkor is

megszakítják a követelés elévülését, ha a közjegyzői okiratba foglalt követelés végrehajtási záradékkal történő ellátásának a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdése szerinti feltételei fennállnak. A követelés és a végrehajtási jog elévülését tehát nem csak a végrehajtási cselekmények, hanem a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésében felsorolt cselekmények is megszakítják.

[14] Mindezekre tekintettel a perbeli esetben a követelés, illetve a végrehajtási jog elévülése nem állapítható meg, mivel a 2011. augusztus 23-ától kezdődő 5 éves elévülési időt a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti, elsőfokú ítéletben is felsorolt cselekmények megszakították, amelyre tekintettel a végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelem benyújtásáig, 2024. április 26-ig, valamint azt követően az elévülés nem következett be.

#### A felülvizsgálati kérelem

[15] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen új határozat hozatalát és a ...V..../2024. számon folyamatban lévő végrehajtási eljárás megszüntetését, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[16] Megsértett jogszabályhelyként a Vht. 57. § (1) és (4) bekezdéseit, a Pp. 373. § (2) és (3) bekezdéseit jelölte meg, valamint hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet eltér a Kúria 9/2023. Jogegységi Határozatától, a Kúria BH2025. 63. számon közzétett határozatra és a Pfv.20.910/2020/8. számon közzétett határozatának [18] bekezdésétől.

#### A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[17] A felperes a Pp. 407. § *e)* pontja alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. (1) bekezdés *a)*, *b)* és *d)* pontjára hivatkozással kérte.

[18] A felperes a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontjának a joggyakorlat egységének biztosítása fordulata körében jogkérdésként arra hivatkozott, hogy amennyiben a jogosult a közvetlen végrehajtás (záradékolás) útját választja, hivatkozhat-e visszamenőleg a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti megszakítási okra (felszólítás) a végrehajtási jog elévülésének elhárítása érdekében, vagy a választott jogérvényesítési út (Vht. szerinti záradékolás) meghatározza az elévülés megszakításának módját is. Kifejtette, a joggyakorlat egysége megköveteli annak a tisztázását, hogy a Vht. 57. § (1) bekezdése felülírja-e a régi Ptk. és a végrehajtási jog önálló elévülésének logikáját olyan esetben, amikor a jogosult hosszú ideig passzív és nem rendelkezik végrehajtható határozattal, csak záradékolható okirattal. Utalt az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által tévesen alkalmazott 9/2023 JEH 2. pontjára.

[19] A Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti engedélyezési ok kapcsán (a jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége) arra hivatkozott, hogy a Kúria nem teszi egyértelművé, hogy a közjegyzői okirat esetén az elévülés megszakítására mely szabályok vonatkoznak a végrehajtás szempontjából, így az adósok tömegei kerülnek bizonytalan helyzetbe. Társadalmilag kiemelt fontosságú annak eldöntése, hogy a hitelező „lebegtetheti-e” a végrehajtási jogot évtizedekig pusztán levelezéssel, miközben a Vht. célja a gyors és hatékony jogérvényesítés lenne. Rámutatott, a 9/2023 JEH alkalmazása a közvetlen

végrehajtás előzményi szakaszára (a záradékolást megelőző időszakra) nem egyértelmű és ez ellentétes ítéleteket eredményez.

[20] A felperes a Pp. 409. § 1) bekezdés *d)* pontjára alapított kérelemben előadta, hogy másodfokú bíróság ítélete eltér a Kúria következetes gyakorlatától, amely megkülönbözteti a követelés elévülését a végrehajtási jog elévülésétől. A felperes szerint a másodfokú bíróság ugyan hivatkozott a Kúria Pfv.20.743/2024/4. számú, BH2025. 63. számon is megjelent döntésre azonban azt kizárólag a végrehajtási jog elévülése kezdő időpontjának megállapítására használta fel. A határozat azonban kimondja, hogy „a szerződési igény elévülése és a végrehajtási jog elévülése egymástól elkülönülő, két önálló jogintézmény...”. Hangsúlyozta, a másodfokú bíróság azzal, hogy a Vht. 57. § (1) bekezdésére hivatkozva automatikusan kiterjesztette a követelés elévülésének megszakadását (a felszólítások és megállapodások útján) a végrehajtási jogra is, lényegében kiüresítette a végrehajtási jog önálló elévülésének intézményét. Rámutatott továbbá, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 373. § (2) és (3) bekezdéseire hivatkozással kirekesztette a vizsgálatból a felperes 2016. április 12-án kelt megállapodás érvénytelenségre és hatálytalanságára vonatkozó, a fellebbezési ellenkérelemben kifejtett érveit, valamint tévesen minősítette azt meg nem engedett új tényállításnak.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[21] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem megalapozott.

[22] A felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelemben alapuló része [Kúria Pfv.20.764/2020/3. (BH2020. 366.)]. A Kúria ebben az esetben is kötve van a fél kérelméhez [Pp. 2. § (2) bekezdés, 405. § (1) bekezdés, 370. § (1) bekezdése, 364. §] és annak indokaihoz is, így a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a kérelemben foglaltakat vizsgálhatja és a felülvizsgálatot csak a kérelemben megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Pfv.21.219/2019/3., Pfv.20.603/2023/2.)

[23] A felperes Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontjának első fordulatára alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem volt érdemben vizsgálható. Ezen engedélyezési ok kapcsán a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.307/2021/2). Mindezek akként teljesíthetők, hogy a félnek az engedélyezést megalapozó bírói döntések megjelölése útján – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – a széttartó ítélkezési gyakorlatot kell bemutatnia. A fél engedélyezés iránti kérelmében kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat. (Kúria Pfv.20.132/2020/3., Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2.). A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a bírói gyakorlat egységességének hiányát nem támasztotta alá, nem igazolta a divergáló bírói gyakorlat fennállását és a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának veszélyét sem. A felperes

kérelme tehát nem felelt meg a Pp. 413. § (1) bekezdés *c)* pont *ca)* alpontban foglaltaknak, amely tartalmi hiány az adott engedélyezési okra alapított kérelem érdemi elbírálást kizárta.

[24] A felperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján is kérte, amely alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, az az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha az a jogalanyok széles körét közvetve vagy közvetlenül érinti. Nagy lehet a társadalmi jelentősége egy jogkérdésnek, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet (Kúria Pfv.20.782/2022/3., Pfv.20.141/2022/2., Pfv.20.713/2022/2.). A Kúria a felülvizsgálatot ezekben az esetekben csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában (Kúria Pfv.20.620/2025/2., Pfv.20.686/2025/2.).

[25] A Pp. 409. § (1) bekezdése *a)-c)* pontja és (3) bekezdése szerinti engedélyezési ok esetében nélkülözhetetlen a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés meghatározása. A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amely a felülvizsgálati kérelemben megsértettként megjelölt és az adott engedélyezési oknál is felhívott jogszabályi rendelkezés értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze (Kúria Pfv.21.323/2022/2., megjelent: BH2023. 71.). A felperes által jogkérdésként megjelölt végrehajtási jog „lebegtetése” nem tekinthető elvi jelentőségű jogkérdésnek, és a megsértettként megjelölt jogszabályi rendelkezések kapcsán nem volt értelmezhető, azok alapvető tartalmával, értelmezésével és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel nem volt összefüggésbe hozható. Erre tekintettel – tartalmi hiány folytán – a Kúria ezen engedélyezési okot sem vizsgálhatta érdemben.

[26] A felperes a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontjára hivatkozva is kérte, amely szerint, ha a felülvizsgálatnak a 407. § *e)* vagy *f)* pontja alapján nincs helye, de a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt indokolt, a Kúria a felülvizsgálatot engedélyezheti.

[27] Szükséges rámutatni, hogy a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontja két önálló engedélyezési okot tartalmaz: engedélyezés kérhető egyrészt a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme miatt, másrészt az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt. Mindkét esetben a kérelem indokolásában pontosan meg kell jelölni a sérelmezett eljárási jogszabályt; az ezzel összefüggő alapvető eljárási jogot, vagy egyéb eljárási szabályt; az engedélyezést alátámasztó konkrét tényeket. Az előbbi engedélyezési ok esetén azt kell valószínűsíteni, hogy a fél alapvető eljárási jogának sérelme fennáll. Az utóbbi engedélyezési ok esetén azt kell részletes indokolással bemutatni, hogyan hathatott ki az ügy érdemére az eljárási szabályszegés.

[28] A felperes alapvető eljárási jogának sérelmét nem állította, az által előadottak – részben – így a második fordulat körében voltak értékelhetők. Az engedélyezés iránti kérelem alaposságát azonban itt sem eredményezhették, mert a jogerős ítélet, egyebek mellett, azon alapult, hogy a felperes a fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott először arra, hogy a 2016. április 12-i megállapodás az érvénytelensége, hatálytalansága folytán az elévülés megszakítására nem volt alkalmas. Az előadott indokok viszont nem kérdőjelezték meg a jogerős határozat helytállóságát: a felperes nem állította, hogy hivatkozásai nem minősülnek új tényállításnak, nem utalt arra sem, hogy már az elsőfokú eljárásban előadta azokat, vagy hogy annak előadására más jogszabályi rendelkezés alapján módja volt. A Kúria a felülvizsgálatot azonban csak akkor engedélyezi, ha a fél valószínűsíti, hogy az engedélyezési kérelemben felvetettek olyan mértékben kétséggé teszik a jogerős határozat helytállóságát,

hogy arról csak a jogerős határozat érdemi vizsgálatával foglalható állás (Kúria Pfv.20.215/2026/2.).

[29] A felperes ezen engedélyezési ok kapcsán előadott további indokai szerint a jogerős ítéletben a másodfokú bíróság eltért a Kúria Pfv.20.743/2024/4. számú, BH2025. 63. számon is megjelent döntésétől, amely azonban a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontja körében adekvát indokokolásnak nem tekinthető, az a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pont szerinti kérelem alaposágát nem eredményezheti. Tekintettel arra, hogy a felperes a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapítva az engedélyezést nem kérte, így ezen fel nem hívott ok alapján a [22] bekezdésben kifejtettek értelmében a felülvizsgálat nem volt engedélyezhető.

[30] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[31] A felperes részére engedélyezett költségmentesség folytán meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja alapján számított felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[32] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

### **A határozat elvi tartalma**

I. A felülvizsgálat a joggyakorlat egységének biztosítása céljából nem engedélyezhető, ha a fél nem igazolta a divergáló joggyakorlat fennállását.

II. Nem engedélyezhető a felülvizsgálat a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére tekintettel, ha a fél nem jelöl meg elvi jelentőségű jogkérdést.

III. Az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés miatt a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha az engedélyezési kérelemben foglaltak olyan mértékben teszik kétségesse a jogerős határozat jogszerűségét, hogy arról csak annak érdemi vizsgálata során lehet állást foglalni.

IV. Nem engedélyezhető a felülvizsgálat olyan okból, amelyre a fél nem hivatkozik.

### **Záró rész**

Budapest, 2026. április 22.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, az aláírásban távolléte miatt akadályozott dr. Tanczos Rita bíró és dr. Varga Edit bíró helyett is dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz. bírósági ügyintéző